

Hygieniska Eleganta Hällbara

Syster täcken Syster madrasser

Sållas av Möbel-, Sängkläder- och Manufakturaffärer Inom hela landet.
A/B Stockholms Vaddfabrik
Stockholm - Liljeholmen
Kungl. Hovleverantör

Vad har hänt?

Den BEBADADE JÄTTEMOBILSERINGEN av det fascistiska Italien, *a d u n a t a n*, omfattande män, kvinnor och barn, ägde rum onsdagen den 2 oktober vid klockors klang och sireners vrål, som t. o. m. väckte påven ur hans middagssömn. Samtidigt har Italiens första angreppshandling mot Abyssinien skett vid Mussali-berget, varom kejsaren av Abyssinien underrättat N. F. — Kejsaren har även företagit allmän mobilisering.

Nationernas Förbunds Råd, som förpuppats, sammanträder åter fredagen den 4 oktober.

OMBFASTA SKYDDSRUM UNDER VÄTIKANEN lär påven inrätta, avsedda icke endast, som rätt och rimligt är, för Vatikans konstskatter utan för honom själv med omgivning.

Skulle det ej bli påven att ha samma sinne som en älderdomsdiakonissa visade inför ett kungligt fyrvkeri från Skeppsholmen, då han, när raketkåpparna började regna, vägrade att lämna sin plats under bar himmel på Ersta utsiktsberg med orden:

»Nu Gud får Du skydda mig, ty in går jag icke.»

Det hände henne heller ingenting. DET SVENSKA HAKKORSET, våra ärevärdiga hällristningars tecken för solhulet, omgärdat av bokstäverna S. N. U. och S. N. F., gör synbarligen en framstöt på berghällarna utefter allmänna landsvägar. Denna det nationella ungdomsförbundets agitation är icke det enderkesen av Hitlers Nürnberg. Tidningen N. D. A. har med sina Sovjet-hetsartiklar överskridit anständighetens gränser.

MELOMRADET har haft lantdagval under systematiskt genomförd sabotage från nazisternas sida. Genom att fördröja själva valproceduren hindrade de väljandet tills slutligen även jörum och gårdar med hundratals väntande måste förklaras tillhöra vallokaler. Deltagandet i valet har varit rekordartat.

OMFATTANDE AVTALSUPPSÄGNINGAR ha skett vid kvartalsskiftet — för 125,000 arbetare, framför allt inom metallindustrin som kräver höjda minimilöner. För 50,000 arbetare ha avtalen prolongerats.

FOLKLANDVÄRD FÖR 7 MILJONER KRONOR föreslås av statens sjukvårdskommitté, som nu framlagt sitt sista betänkande. Barntandvård skall sättas in ånda från tre-årsåldern, därpå skollandvård samt folktandvård för vuxna. En särskild tandvårdsstyrelse skall enligt förslaget inrättas i varje län.

Veckovisningen

En Krona

kostar Tidevarvet från 1 oktober till årets slut. Avgiften kan insändas direkt till expeditionen, Triesväldgränd 2, eller insättas å giro 1544.

Dramat i Första kommissionen.

Likarättsresolutionen och demokratin.

Hilda Ven Chen.

Anna Westergaard.

Alexandra Kollontaj.

Kerstin Hesselgren.

Det var kanske symboliskt att frågan om kvinnornas plats och behandling i samhället skulle tas upp i Nationernas förbund just i år, under den församling som allmänt betecknas som den mest spännande i förbundets historia. Naturligtvis fingo de s. k. kvinnofrågorna just av denna anledning en mera undanskymd plats än de kanske skulle ha fått under lugnare förhållanden. Man kunde

inte förmärka något särskilt utbrett intresse för utgången av den intensiva diskussionen i N. F:s Första kommission, där både gift kvinnas nationalitet och frågan om lika rätt behandlades. Snarare mötte man väl den sedvanliga lilla överlägsenheten gentemot kvinnornas förstorande av sina egna bekymmer! Undertecknad hörde t. o. m. en mycket beläst och av allmänna frågor intresserad skandinavisk ämbetsman, som med uppspärrade ögon och häpen röst frågade: Finns det ett nationalitetsspörsmål för kvinnorna? Han var kanske inte den ende.

Men så som frågan lades upp i Första kommissionen blev dess proportioner klara: Det gällde i själva verket ett ställningstagande av den allra största betydelse i den kamp som just nu pågår om demokratis vara eller icke vara. Frågan växte ut från att vara enbart ett s. k. kvinnospörsmål till en stor principdebatt om människovärde och medborgarskatt. Att det gällde uteslutande de kvinnliga människornas rättigheter gjorde icke saken mindre viktig, då ju kvinnorna höra till de medborgargrupper, mot vilka reaktionerna brukar sätta in sina första attacker.

Första kommissionen är en förträfflig spegelbild av samhället med alla dess motsättningar ifråga om uppplåtning. De framträdde förstärkt genom den samling utpräglade personligheter som sitter i kommissionen. Ordföranden själv, den konservativa gamle holländaren Limburg, gjorde vad han kunde för att framhäva frontlinjen mellan gammalt och nytt. Tydligt kände han en innerlig ovilja emot allt vad kvinnofrigörelse heter, ty så fort någon av de icke konservativa kvinnliga delegaterna begärde ordet, fick han svårt att höra — det blev nästan alltid något trassel. Men spänningen nådde sin höjdpunkt, när den danska delegationens särskilt insatta talesman för kvinnornas önskemål, fröken Anna Westergaard, hade börjat sitt stort lagda anförande. Hr Limburg avbröt henne på ett ganska ovänligt sätt och frågade om hon över huvud taget hade rättighet att tala i kommissionen. Misstaget klarades upp tack vare ingripande från någon annan av de danska delegaterna, men det gjorde inte något gott intryck. Fröken Westergaard själv mötte den i kommissionens historia enastående situationen med fullkomlig säkerhet och humor och vann helt åhörarnas sympatier.

Tänk er vidare furstinnan Starhemberg, den österrikiske folkledarens moder, en gråhårig, ståtlig dam med örnans och majestätisk hållning, företrädande meningen, att eftersom staterna böra regeras efter kristliga principer, så åligger det också kvinnorna att finna sig i den ställning männen tilldelar dem, och den sant kristliga kvinnan håller sig ödmjuk i hemmets hägn. Herrarna från Polen, Belgien och Schweiz och tyvärr även Hollands kvinnliga delegat voro också motståndare till framstegspolitiken, medan å andra sidan Irland och Chile med ungdomlig schwung och fart gingo fram för den radikala linjen.

På samma sida om bordet som furstinnan

Alltför allvarligt för dåligt skämt.

Av Mia Leche.

En kvinnlig fredsaktion här i landet drar med en naturlags nödvändighet med sig en eller flera artiklar i Nya Dagligt Allehand av fröken Eva Fröberg. Dessa artiklar verka som signerade förestoringar av den typiska, anonyma Allehandinsändaren: samma pretentiösa innehåll, samma gröntnytdiga ton och samma djupa okunnighet om vad bildade människor anse spirituellt och roligt.

Fröken Fröberg får nämligen söka sin publik utanför den sistnämnda kretsen, när hon med nedsättande benämningar vill draga löje över de kvinnor som varit verksamma vid det stora fredsuppödet. Sveriges mest betrodda kvinnliga politiker, Kerstin Hesselgren, och författarinnor av Elin Wagners och Amelie Brändövs klass — alla andra att förtiga — bli inte nerdammade av de sågsån från fröken Fröberg yr omkring sig, när hon gör sin entré som clown på arenan.

Det finns varken saklig beviskraft eller humoristisk slagkraft i vad fröken Fröberg skriver om »Tidevarvsdamer», »Uppropsdamer», »Ned med vapnen-damerna», »Antiskyddsentreprenörskor», och »hux flux i Genève neddämpande antiförsvarsdamer över vilkas ankomst hr Benes eller Litvinov knappast blev särskilt uppiggade».

»Ett fredsmesopotamiskt knytkalass» kallar fröken Fröberg kvinnornas upprop: »!a upplagan, en senare, som jag ej sett, lär vara... hm... modifierad».

Detta av tre prickar omgivna »hm», som varit borttagt i skriftspråket sedan Fäderneslandet slutade, användes av fröken Fröberg när hon vill vara riktigt giftig. Men vad är nu det att vara giftig över ett utrop blivit omformulerat? Under hela mitt föreningsliv har jag aldrig upplevt att en resolution i sin slutgiltiga form ter sig som den tedde sig när den först såg dagen. Denna alldagliga företeelse kallar emellertid fröken Fröberg för en »Evalögn». Liknelsen är dunkel och borde undvikas av den som talar nedsättande om sin nästa och själv heter Eva i förnäm. Lika svårtydbara är hennes rolighet om »de tillfällna och infällna...» (de tre prickarna betyda här plats för skratt) då man förundrar sig över »det tryckta ordets skiftande extravaganser».

Avkläder man en Eva Fröberg-artikel dess språkliga extravaganser är vad som blir kvar inte mycket för världens ögon. Författarinnan rör sig visserligen med stora sammanhang och yttrar sig gärna som om Europas generalstab skulle viska sina hemligheter just i hennes öra. Men hennes utspolitiska horisont är i själva verket mycket begränsad. Den kan sammanfattas i ett enda ord: ryskräcken. Aktualiteterna synas henne mindre skrämmande än eventualiteterna. Att dikturen, mild talat, inte slagit riktigt väl ut i Italien, halkar hon lätt över, och att

(Forts. å sid. 4.)

Vuxna män leka.

Det stora kriget har börjat, fientliga flygare attackerade på lördagskvällen Hålsingborg. Rådhuset, brandstationen och arbetarborgen Miljonhuset ramponerades fullständigt, ambulansen hade fullt arbete med att föra de sårade och gasförgiftade till sjukstugorna. Detta är innehållt i söndagens Skånetidningar, men skåningarna är inte så uppskrämda för det, för alla vet att det bara är vuxna män som leker. Men avsikten med leken kommer tydligt fram i T. T:s utsända kommuniké: »Hålsingborgarna torde ha fått en klar uppfattning om de nackdelar, som äro förenade med att en ort av denna stads betydelse ligger helt utan luftvärn. Överhuvud taget har det under luftförsvarsvänningens hittills förflutna tydligt framträtt, att stora brister föreligga beträffande tillgången på luftvärnsmaterial för Skånes del.»

När jag kom till Hålsingborg på lördagsseftermiddagen var det just ingen krigsstämning i staden, konsultfrunarna tittade i skyltönstren på wienerkällningar och garbiska öskarshattar och det var idylliskt lugnt och stilla. Jag uppsökte genast fredens högkvarter, Fred och Frihets lotteribrå, där två duktiga veteraner arbetade dagar och nätter för att sälja fyratusen lotter. »Det har inte varit så lätt, alltid, vi har inte kunnat få någon att hjälpa oss, de övriga medlemmarna har sina platser, så det gick inte. En dag fick vi hjälp av några societetsflickor, men när deras nummer fick veta att det

var för freden så förbjöd dom sina flickor att gå hit mera.»

Ute i stan började det bli spöklikt, osynliga händer satte upp skycken för fönstren, mistlurarna tjöto för att varna staden. Och klockan närmade sig halvt nio, plötsligt släcktes gatubelysningen, ljusförande cyklar och glömska hyresgäster blevo genast tillsgåda av mera lojala medborgare. Staden låg i absolut mörker och människomassorna strömmade mot Söder, där nerlagen skulle äga rum. Nu kom flygmaskinerna och kastade ner ljusraketer, vid Miljonhuset var brandkärnen i full gång med att konstruera rök och klättra i gasmasker, ambulansen var också där för att rädda de utposterade sårade. Folkmassorna såg uppriktigt på. Jag talade med några stycken som förklarade: »Om det här var allvar, så skulle man då inte ta på sig och gå ut och titta.» Det är möjligt att denna manöver kanske gav folk något att tänka

(Forts. å sid. 3.)

Wizard Freika Åderbräckstrumpa.

Gummifri, Hygienisk, Tvättbar, Hållbar, Stoppbar. — Kostnadsfri rådförning. Begär Prospekt.

Lagerons

Kungsgatan 4, Stockholm. Tel. 23 16 00

TIDEVARVET

Radikal
politisk
veckotidning.

REDAKTÖR:

Carin Hermelin.
ANSVARIG UTGIVARE:
Ada Nilsson.

Utkommer varje helgtri lördag.
Trievägsgränd 2, 3 tr., Stock-
holm. Tel. 20 48 42.

Ledamöter av Sveriges Advokatsamfund

Eva Andéns Advokatbyrå

Inneh.: Eva Andén.
Ledam. av Sveriges Advokatsamf.
Norrländsgatan 18.
Tel. 10 75 75, 10 75 76.
STOCKHOLM

Stockholms stads Poliklinik vid Kornhamnstorg 4

Måndagar, onsdagar, fredagar kl. 9—11 f.m.
För havandeskapet och
dess sjukdomar.
För medelåra kostnadsfritt, för andra mot
erläggande av 2 kronor.

Alma Axelssons FÖRLOSSNINGSHEM

LINNEGATAN 19
Mottager inackord. även för längre tid.
Tryckt och oögn., välräk.
Tel. 778 24.

Vid dödsfall, rådfråga först
ARVID HOLMS
Begravningsbyrå
S:t Eriksg. 80 (nvid S:t Eriksspl.)
om priser m. m. innan beställning görs.
Tel. 31 88 40 - 30 89 52 ankn. bust.

TÄNDBLINEN Södermalmstorg 4

Mottags. vard. 10-1, 5-8, lörd. 10-5.
Annan tid efter överensk. 40 77 10.
Leg. tandl.
Kostnadsfri rådgiv. Billig tandvård.

Centralbadets damfrisering

rekommenderas
Tel. 20 95 92. Föreläsnings-
klasser.

Alimonda-Institutet

40-årig homeopatisk praktik.
Mottagning 11-2. Rådfrågning även för
korrespondens. Begår prospekt och trä-
kollista. Leg. läkare.
Adress: Upplandsg. 16, 4 tr. (hörn)
Stockholm. Telefon 32 08 99.

Uno Oldenburgs Jor

Jur. Kand.
Drottningstgatan 4, tel. 21 30 44.
Alla slags juridiska uppdrag: Rättegån-
gung, skilsmässor, boskilla, äktenskaps-
förord, bouppveckn., testamenten.

Armehandsdukar 86 cm.

läng, helmått, färdiga, med blångr, blåttan ut-
stygga, passande till sövli, köks- och toalett-
dukar, pris endast 6.50 per duss. Öns! 3 duss.
fraktlovt.

Oskarsons Lager, Kungsg. 70, Sthlm.

Bagarstugan

HORNSGATAN 37 • Tel. Sod. 70 00
FOLKUNGGATAN 65 " " 73 37
GOTTGATAN 52 " " 333 90

RES TILL Rönninge Gärd,

Frilättingsarméns Pensionat och Vilohem,
Rönninge, tel. 19. Rofyllid vilooort. Bra
rum. God husmanskost. Fullt modernt.
Modernt pris.
OBS! NARA STOCKHOLM!
Föreståndare Hj. Johanson.

Torine Torines

Byråskrivare och översätt. — Eng.
Svenskorna. Sögar 37, 85 tr., 10:e etagen. Möjligt.
Arkiv tillgång, med färdiga galanteri.
KÄVALJÄTTA, 2, N. Storg. 24, 754, 43 83 82.
och Klara N. Kylling, 28, vid Pustan, 51 83 32.

ROSENDAHL VILOHEM

Rönninge
för Klens och Trötta
Hägt helgigt vid skog.

Den 5 Okt. 1935.

Kapplöpningen mellan angrepp och försvar.

Det har inte förlutit mera än en månad sedan Försvarskommissionen lade fram sitt betänkande, där luftvärns- och luftskyddsfrågan i stort sett lämnats utan förslag till lösning. Så kommer luftvärnsmanövern i Häl-singborg som inledning till en av de största svenska fältmanövern som någonsin hållits och utnyttjas för att visa i vilket ofillfredsställande skick vårt luftförsvar befinner sig.

Försvarskommissionen föreslog 5 miljoner kr. till luftvärnet, d. v. s. ar-tilleri mot luftangrepp, men sköt över frågan om det passiva luftskyd-det till socialministerns område. Detta skall alltså bli en sak för länsstyrelser och kommuner att ta ställning till.

Från socialdemokratiskt håll har gjorts gällande, att eftersom det är ovisst hurvida någon verklig nytta kan vinnas genom att införa passivt luftskydd i form av bombsäkra käll-lare etc., bör tillsvidare tanken på anordnandet av ett sådant skydd av-visas. Detta så mycket mera som även en ringa början till liknande skyddsåtgärder måste medföra ofantliga kostnader. Men från sam-ma håll har man samtidigt sagt ifrån att de protester som kvinnorna rest emot ett begynnande källarskede äro fullständigt överflödiga. Det är ingen anledning att oroa sig. Ingen kan eller vill ännu föreslå någon plan för ett sådant skydd.

Vilka konsekvenser man än vill dra av den faktiska utvecklingen, an-tingen man föredrår att utfnyttja den till propaganda för försök, så långt krafterna räcka, att vara med i den vinnansjuga kapplöpningen mellan försörjningsmedel och skyddsmedel, eller man väljer den andra vägen, att uppkalla det starkaste möjliga mot-stånd mot krigsförberedelser över huvud taget — så är det i varje fall omöjligt att låtsas som om ingenting händer, som om ett ställningstagande kunde uppskjutas. Häl-singborgs-manövern med sina smnkade krigs-offers ur civilbefolkningen är ett av bevisen på att åtminstone inte mil-litären ämnar låta frågan vila.

Därför måste gång och allt mera genomträngande påvisas till vilken tillvaro denna kapplöpning mellan angrepp och »försvar» måste leda.

valitet **Frukt**
FRUKTCENTRALEN

Ni köper lätt, Ni köper ett,
Ni köper rätt och slätt

"SONETT".

Resogrammalon med sonor ton och så nått utlörande.
Kr. 70.—, 85.—, o. 100.—.

Gotfr. Johanssons Musikhandel
Västerlånggatan 78, Stockholm.

Från Fredsfronten.

Marie Lous Mohr.

V i kvinnor och fredssaken var ämnet för det med livligt bifall mottagna föredrag som ordföranden i norska sek-tionen av Fred och Frihet, fröken Marie Lous Mohr, Oslo, i söndags höll i Flan på inbjudan av Södermanlands länsför-bund av Svenska Kvinnors Västerför-bund. En fulltalig publik hade samlats i godtemplarlokalen, när ordf. fröken El-sabeth Tamm hälsade dagens båda talare välkomna, fröken Mohr och Dr Ada Nil-sson, Stockholm.

Det är helt naturligt, framhöll fröken Tamm, att vi ordnat vårt offentliga möte kring det spörsmål som är aktuellt för da-gen, freden och hotet mot freden.

Kvinnornas uppgift i fredskampen fick också en gripande föreläsare i fröken Mohr, som mot bakgrunden av det se-naste krigets ohögliga förstörelseverk, hela det moderna, industrialiserade, bruta-ta kriget, väskade på de positiva insatser, som kräves av oss.

Har ni tänkt på att kostnaderna för världskriget motsvarar en utgift av 22 ar-i sekunden ända ifrån Kristi födelse och fram till den dag som i dag är?

Man har beräknat att det kostar unge-fär 10,000 schweizerfrancs att ge en ung människa uppfostran. Det kostade 120,000 francs att döda en människa i världskriget. Vilka genomgripande för-ändringar i samhället, ifråga om bostä-dar, barnavård, skolor, ålderdomsför-örjning, sjukhus skulle inte kunna åstadkom-mas med de medel, som på detta sätt blint kastas bort på fördölen.

Det finns emellertid en grupp av män-niskor, som har intresse av att detta van-vevt bibehålles, och det är vapenfabrik-an-terna. Rustningsindustrin erbjuder snart den enda riktigt säkra penninglagre-ring. Det finns exempel på att där utde-lats vinster på 1 miljon procent. Här ligger roten till kriget önda: Den privata profitten på kriget.

Fröken Mohr slutade med en stark appell till kvinnorna att tänka och handla självständigt, att resa sig mot de odes-digra gamla fraserorna om ärens fält och den sköna döden för fosterlandet som inte längre motsvarar verkligheten. Det är ingen löjligtveternas gröns att uppnå något positivt, vi vi stå icke ensamma. Ansvarskännande män och kvinnor i alla länder äro medvetna om nödvändigheten att handla. Den rörelse som uppstått bland de svenska kvinnorna, Ned med vapnen i alla länder, får efterlöjare. Och det finns många medvetna rörelser som kämpa för fredens sak.

Dr Ada Nilsson skildrade »den upplev-se för livets» som arbetet inom Ned med vapnen hade varit, från början och fram till 1 september-mötet. Hon berättade därefter om de händelser som mött Representantmötes delegation, då den i Genève skulle följfylla sitt uppdrag att överlämna mötesresolutionen till Natio-nernas Förbunds president.

— Vi vet inte hur mycket eller hur litet denna Genève-resa betyder för det hela, sade dr Nilsson till slut, men jag kan så livligt att tänka på den gamla latinska

Du köper billigt

I MYRORNAS FÖRSÄLJNINGLOKAL
— Bondetagen 94 —

Möbler, Säng- och Gläppläder, Husgeråd, Kåp- och Koppkärl, Gasugnar och Kaminer, Armaturer för fotogen och elektrisk, Antikviteter, Tavor, Böcker och Prydnadsaker m. m.

Försäljning sker onsdag o. fredag mellan kl. 10 f. m.—5 e. m. samt lördag 10—12 f. m.

FILIAL:
Lantmakaregatan 74. Afjörstid 9 f. m.—6 e. m., alla helgfriga dagar.

Ett instrument för freden.

Gertrud Baer.

Till Tidevarvet,
Stockholm.

Kära Redaktion!

De svenska kvinnornas fälttag, Ned med vapnen har gjort ett starkt intryck på mig, på många av oss, och jag vill tacka de svenska kvinnorna för deras initiativ. När Ni, Carin Hermelin, talade här i Genève på det stora mötet under Gabrielle Duchènes ordförandeskap och redogjorde för den svenska aktionen, stod det aldeles klart för mig att ni i Sverige, framförallt genom Kvinnornas Representantmöte mot kriget skapat ett instrument, som kan bli oerhört värdefullt, om ni har människor och medel att fullt utnyttja det åt alla håll.

Det är en sak att förstå och formulera

Yrkeskvinnors klubb i Örebro län ha-

de i lördags sitt första sammanträ-de för hösten, varvid dr Andrea Andren-Svedberg, talade över ämnet Kvinnorna och kriget.

Dr Svedberg framhöll det moderna krigets förödande karaktär, hur ett veltfektivt skydd mot modern krigsföring skulle innebära en total omvägning av hela vår livsföring. Hon redogjorde för den aktion som förts bland kvinnorna under pa-rollen Ned med vapnen i alla länder.

Hur skall då kampen kunna föras vidare? Ötycken är att det gamla fridens-systemet är så djupt rotat, att det lätt kommer något löjligt och meningslös-t över dem, som våra bekämpa det. Trots detta får man dock icke misströsta, sade tal, ty alla framsteg i mänsklighetens historia har dock fört utgått från nå-gons enskild eller från någon liten, trosvias grupp.

Föredragshyllarinnan avtackades med en varm applåd av de talrika lyhörrna, varföre dr Helena Klein uttryckte de när-varandes tacksamhet för det intressanta och väckande föredraget samt utdröök nödvändigheten av en bred kvinnornas enhetsfront mot kriget.

Sändagens fredsdemonstration i Vä-

nersborg blev en verkligt storlagen manifestation av vänersborgsarnas fasta vilja att hävda fredens och rättvisans principer.

Samlingen skedde på Fisktorget och med fladdrande fanor och klingande spel marscherade mellan 700—800 män, kvin-nor och barn, representerande eljest vitt skilda åskådningar, enigt fram genom ga-torna för att slutligen möta upp kring en talarlöst å torg.

Talare voro författarinnan Elisabeth Wern-Bugge, som visade sig vara en både ledig och medryckande talarinna, samt redaktör Rickard Lindström.

Fru Bugge betonade att vi här uppe i Norden med en hundrårig fred bakom oss säkerligen inte förstode vad ett krig egentligen innebore. Eje heller hade vi klart för oss fredens välsignelser, eller närmare tänkte på att Nordens hela kul-tur vore ett fredens verk, Talarinnan skildrade det moderna krigets natur, dess värsta yttringar komme från luften, var-nigen det direkt riktade sig mot civil-befolkningen. Just härigenom bleve det moderna kriget så förlärande.

Civilbefolkningen kräver därför krigets avskaffande och våldet ur världen. Vi måste bekämpa rustningsindustrin, som en av de förnämsta krigsorsakerna, och verka för kontroll över världens rustning fram mot det den internationella avrust-ningen.

B. O.

Mot kriget — för freden.

En imponerande fredsdemonstration ägde förra söndagen rum i Kiruna, där på Fredsföreningens initiativ icke mindre än 42 föreningar erots som en väldig protest mot kriget. Samliga fak-tiska organisationer i Kiruna och utmed malmbanan, alla politiska, ideella och religiösa samsammanslutningar på platsen med ett par undantag och en rad idrottsorga-nisationer hade ställt sig bakom demon-strationen. Kiruna musikkår och Fräls-ningsarméns musikkår gingo med i tåget. Där gingo f. ö. sida vid sida — skriver tidningen Norrländskollett — socialdemo-krateer, syndikalist, kommunister och kilbosocialistiska, medlemmar av reli-giösa samsammanslutningar, husemörder-ningen, kooperativa kvinnoflötet, god-templarierna, Vita Bandet, K. F. U. K. och K. F. U. M. samt idrottsföreningar, människor som eljest föredräs skiftande uppfattningar i många spörsmål.

»Vi känna det som en historisk hän-delse häruppe i detta av partipolitisk syn-lindrigt splittrade samhälles, skriver en av Tidevarvets läsare i Kiruna till oss, »att vi lyckats ena en så stor del av be-folkningen i fredsvilja och avsky för krigsmaktaliteten. — Det var en stor oförglömmelig upplevelse att se 2—3,000 människor av olika ålder, kön och lev-nadsvillkor tåga fram i höstolen, utan ständer, som inleder fram i partier och föreningar, bara följande efter inskriptionen Mot kriget — för freden.»

Efter massmöten i Folkets Hus med föredrag av Einar Ljungberg antogs en resolution, som bl. a. riktat en mening-ställ arbetarklassen och alla övriga fridens-vänner att tillgripa alla tjänliga medel i kampen mot krigsanstiftarna för att för-hindra kriget. Som ett led här vänder sig mötet bestämt emot all ytterligare upprustning, emellertid denna endast medför ökad risker för krig.

All tillverkning och transport av vapen, ammunition och krigsmaterial liksom all transport av varor, livsmedel och andra förnödenheter till det nu fredströstande Italien bör det vara den internationella arbetarklassens stora uppgift att för-hindra. —>

»En kvinnornas kamp över hela världen».

På initiativ av Internationella Kvinno-förbundet för Fred och Frihet av-hölls den 21 sept. ett möte på Hemgår-den i Norrköping, varvid fröken Ebba Holgersson berättade om Kvinnornas tredsaktion: Ned med vapnen i alla län-der.

Talarinnan skildrade hur ett litet antal kvinnor samlats med anledning av författarinnan Amelie Posse-Bråzdoväs alarmsignal genom Tidevarvet till sina svenska landsmaninnor.

Ahören fick ett mycket starkt intryck av den förtäta stämning som rådde vid denna dagslägna överläggning om en framkomlig väg, då alla sinnen voro fyllda av uppgiftens svårigheter och oer-hörda allvar.

Fröken Holgersson uppehöll sig fram-förallt till aktionens syfte, uttalar i ut-röppet och resolutionen och bemötte de in-vändningar som gjorts. Inte minst in-tressant var berättelsen om resolutionens överlämnande i Genève.

Fröken Karin Nilsson, en av Norrkö-pingsdelegeraterna vid 1 sept.-mötet, fram-förde auditoriets tack till talarinnan och återgav en del inlägg i diskussionen i Stockholm.

Med spånt intresse åhörd de närvaran-de redogörelsen för detta stortalade kvinnomöte och för dess utvalda dele-gationer audiens hos N. F:s råds och för-samlings president. Alla de närvarande kände utan tvivel en djup tacksamhet mot de kvinnor, som så snabbt beslutat och handlat. Och önskade att deras belöning bleve att detta för ting växa till en kvin-nornas kamp över hela världen — mot kriget.

B. O.

de komplex av politiska och ekonomiska frågor, som präglats samtiden, och i största allmänhet framställa och driva dem i en viss riktning, för ett visst syfte. En helt annan sak är att göra människor beredda för en viss bestämd uppgift. En av orsakerna varför den tyska revolutionen av 1918 trots övermänskliga ansträngningar från deras sida som arbetade för, fullständigt rann ut i sanden och måste gå till grunda, var att i det avgörande ögonblicket i november 1918 fanns det inga eller i varje fall ytterst få krafter, som voro beredda att övertaga statsapparaten, behärska alla viktiga punkter och hävstångar och leda utvecklingen i nya banor.

I närvarande stund föro massorna i alla länder färdiga för uppror, för revolt mot det krig som förberedes. Man känner rent fysiskt hur de resa sig emot trycket av krigshotet, mot det ekonomiska trycket. Den som förmår skaffa en ventil åt denna massans redobogenhet för freden, den är en ledare. Men upplysning och propaganda i största allmänhet är inte nöd. Det gäller att förbereda varje enskild kvinna, varje enskild man för hennes eller hans bestämda uppgift, bestämda poster. Luftskyddet uppkallar massornas fantasi och föreställningsförmåga och tränar deras krafter för avfärdandet av en far. Även om vi måste träna dessa krafter för vissa bestämda uppgifter och poster. Kan man skola dem så, att de veta att svåra direktörerna och arbetarna vid ammunitionsfabrikerna var för kvinnorna av i dag ropar: Ned med vapnen? Vad skola de göra när staden ålägger dem luftskyddsövningar och luftskyddsprov? Vad komma lärarinnorna att göra, när man kräver av dem att hålla luftskyddsövningar med skolbarnen?

Helt säkert är det i Sverige inte fråga om ett övertagande av statsmakseriet. Men det gäller att sätta upp ett organiserat massmotstånd emot luftangreppspsykosens, emot det s. k. luftskyddet. Att systematiskt organisera detta motstånd är möjligt endast om varje kvinna och varje man i det ögonblick då appellen ljuder är absolut förtrogen med sin uppgift, sin post. Då kommer det också att lyckas.

Jag betraktar er kampanj Ned med vapnen som ett fälttåg för upplysning och uppfostran och därutöver — och det är detta som gör den så värdefull — som en fråning för den speciella uppgift, som väntar varje medborgare i kampen emot det påtvungna s. k. luftskyddet. Er kampanj kan bli till en handling, vars följd och betydelse för Europas avmilitarisering endast den kan ana, som känner Europas rustnings- och krigsförgiftning i hela dess förlärliga utsträckning.

Med stora förväningar följer jag ert arbete och önskar er krets av hjärtat allt gott.

Genève i september 1935.

Gertrud Baer.

Vuxna män leka.

(Forts. fr. sid. 1.)

På, även om det gick ganska jovialiskt till. Några arbetarpojkar tyckte att det hela var roligt, *men det var ju ett nödvändigt ont*. De fick en broschyr som tankeställare.

På söndagsmiddagen upprepades anfallet, i varmbadhuset och Gustav Adolfskolan hade landstornare och lotter gjort sjukstugor, glada skulogdomar stormade in och fick sår utträdade med rödritna, och fick sedan graittskjutna ut tillmötesgående bilägare till den plats där de skulle få sina sår. På den öppna plats där bombenslaget markerades verkade det som om Stadsteatern hade friluftsföreläsning. Folk pratade och skrattade, tyckte att gasmaskerna såg löjliga ut och hade mycket roligt åt de unga offren som illusoriskt svimmade av här och var och räddades av gummiklädda och gasmaskklädda sjukvårdare. Ja, det gick mycket trevligt till, t. o. m. kronprinsen och kronprinsessan kom och smälte ett tag, en leende farbror Sven stod på den tribun och pratade i sockerbiter. Det rykte lite i marken och brandsoldaternas klättrade upp och ner på sina stegar, en mycket intressant söndagsföreläsning. En mor bland publiken hade gett sin tvåårige son en pistol för att han skulle skjuta flygarna. Efter föreläsningen gick hälsingsborgarna lugna och nöjda hem och drack eftermiddagskaffe. Offren hade nu anfällt till varmbadhuset, där lotterna stod utanför på gasen och såg efter i spegeln om de «klädde i tanken». Farbror Sven och pressen kom för att titta på de stackars lemlästa degen, när de behandlades. Och sen var nöjet slut för dagen i Hälsingsborg.

Det var alltså i allra högsta grad krigspropaganda, som bjöds i Hälsingsborg på lördagen och söndagen, även om det inte var avsikten. Man inbillade i alla fall folk, att man mycket väl kan skydda sig om det är mörkt i staden, och några värre sår än benbrott eller diverse skrämor fanis inte utträdade på skulogdomarna. Inte ett ord nämndes om kvävande och frätande oölynlga gaser som steg för steg dödar människor, om gaser som antänder byggnader vid beröring med vatten, om alla de fasor som krig nu för med sig. Nej, endast en kommunicering: »Hälsingsborgarna tulla ha fått en klar uppfattning om de nackdelar, som äro förenade med att en ort av denna stads betydelse ligger helt utan luftvärn.»

Det är här vi måste sätta in vår propaganda, måste berättas för godtrogna och korttänkta människor, hur fruktöslat det är att rädda sig undan gasanfall. Vi måste även få bort tanken, att krig är ett nödvändigt ont! För det är det inte!

Ria Wagner.

SPRID

Amelie Posse-Brázdová's broschyr

En kampsignal mot kriget!

Den kan rekvideras för utdelning från Tidevarvets exp. Triewaldsgård 2, 3 tr., Stockholm. Tel. 20 48 42.

Stockholms Arbetareinstitut

Klara Norra Kyrkogata 8. FÖRELÄSNINGSPROGRAM FÖR HÖSTTERMINEN 1935. Måndagar kl. 19.30: Matematik (algebra), *civillingenjör Erik Philip*. Tisdagar kl. 19.30: Demokrati och dikta-
tur, *professor Herbert Tingsten*. Tisdagar kl. 19.30: Astronomi i Planetarier. Onsdagar kl. 19.30: Kemien i vardagslivet, *il. lic. Ivan Bolln*. Torsdagar kl. 19.30: Hormöer och deras betydelse för hälsa och sjukdom, *dr Bo Tarras-Wahlberg*. Fredagar kl. 19.30: Nationernas förbund och internationella problemen. Lördagar kl. 19.30: Psykoterapeutiska diskussioner, *dr Paul Bjerré*.

Stadens barnkammare.

I lva Myrdal har i sin nyligen utgivna bok *Stadsbarn* tagit upp till skärskådande problemet om stadsbarnens fostran. För storbarnkammare och därvid ganska starkt kritiserat de gamla formerna för barnbörkor och barnträdgårdar. Tidevarvets medarbetare har med anledning av boken besökt ett antal av Stockholms daghem för småbarn. Naturligtvis måste den som företager en sådan rundvandring finna mycket, som han brinner av begär att få ändra, men lika ofta över-

ställes i ordning till julen o. s. v. På en vägg i småbarnsskolan hängde ett stort ark glanspapper, och barnen hjälptes åt att göra ett landskap genom att av glanspapper i olika färger klippa ut och sätta upp svampar, träd, buskar, stugor och människor. Vid sådana gemensamma arbeten kan de skickligare forma de svåra föremålen och de mindre skickliga små enkla saker, alldeles som i ett stort samhällsliv. Ingen kan känna sig förbisedd, ty alla behövs för att båda den

Frakost i Stiftelsen Fredrik Eens minne.

raskas han av att se, hur mycket av det bästa inom moderna idéer som redan tillämpas.

Ett besök vid Hjorthagsgården.

Gå t. ex. en förmiddag upp till Hjorthagsgården vid Vårten! I de stora soliga rummen ryms alla en barnkammarens många världar. Där skramlas med valdiga byggklotar, ett par småflickor har dockvätt. I en praktisk träbåt på golvet gungar ett par småting, i de avbalkade dockstugorna med möbler gjorda att sitta på utvecklas ett rörligt familjeliv, medan några pojkar, som tydligen föredrar ungarlärarstämman, ägnar sig åt slöjdbänkarna. Var och en plockar fram ur ett skåp vad han helst vill sysselsätta sig med och lägger allting lika ordentligt tillbaka.

Men så avbrytes det örnenbedövande larmet, och ungarna får kånka från sina stolar, och i en ring kring pianot samlar fröken Agnes Kleberg sina skyddslingar omkring sig till sång och samspråk.

De flesta barnen tillhör hemmatruar, som kan behöva några förmiddagsstämman att ägna sig åt i huskället. Men en del s. k. heldagsbarn finns också, d. v. s. barn, vilkas föräldrar arbetar borta och som därför måste stanna hela dagen. Barn i alla åldrar tas emott, för småbarnen finns givetvis en särskild avdelning, liksom för småtultorna upp till ett par år.

Fjällgatsskolan präglas av äkta hemkänsla.

Det mest idealiska läget bland Stockholms barnkammare har helt säkert Sofia småbarnsskola. Upp på Fjällgatan mellan Radiumhemmet och den lilla guldglada uteserveringen ligger ett trevningshus med tillhörande trädgård och en liten rödmålad kolonistuga med tillhörande veranda. Det är småbarnsskolan och dess lekstuga! Därinne lagas riktig mat, och pojkarna är minst lika intresserade som flickorna av kökshetyst!

Inne i stora stenhuset finns massor av rum, vilket gör, att det hela får över sig en prägel av hem. Man kan t. o. m. hålla särskilda sovrum, alltid väl utvärdade. Småbarnsskolan tar emot heldagsbarn, omkring 25 stycken i åldern 3—5 år och lika många i åldern 5—7 år. De båda grupperna är helt åtskilda. Bland barnträdgårdsbarnens sysselsättningar förekommer ofta s. k. gemensamhetsövningar. En stad bygger ut i lera, en krubba

barnkammare inredda, och dit får mödrarna lämna sina små under dagen. Redan före sju på morgonen hämtas de upp och får stanna till klockan sju på kvällen — den vanliga tiden för heldagsbarn. Ar mödrarna upptagna på sitt arbete, så att de ej hinna hämta barnen på bestämd tid, ställes de små i ordning för natten, en syster får dem med till deras resp. bäddar och går sedan ronden under kvällen ända till klockan tio.

I spädbarnsavdelningen finns ett tiotal barn, i småbarnsavdelningen från ett upp till tre fyra år ett tjugotal, och ungefär tjugostycken är också barnen i storbarnskammaren, där de får stanna till skollederna. När barnen blivit över sju år, får mödrarna ej längre stanna kvar inom stiftelsen; det anses, att de då kända igenom den svåraste tiden. Varje avdelning har sin ledare med biträde, och över det hela vaktar hemmets föreståndarinnan och goda ängel, fröken Gunvor Gustafsson. Varje dag kommer en läkare och ser till de små. Ingenting tycks saknas i det vackra hemmet; särskilt tilltals man av ett slags sövsäckar för barnen att krypa ner i, så att de året om kan få sin middagssöm för öppna fönster. Hela talet är en stor soig altan.

Vad en sådan stiftelse betyder, behöver man ej spilla många ord på. Hur många ensamma mödrar har ej med förtvilvan i hjärtat längtat efter att någon skulle ta sig an dem! För deras skull ville man tänka sig, att idén skall vinna efterföljd. De platser som nu står till förfogande är oerhört efterfrägade.

Birkgården — gammal men hembrevligt!

Men låt oss lämna de ultramoderna, rikt utrustade barnkammarna och bege oss till ett gammalt, välkänt hus allra längst ute på Karlbergsvägen — Birkgården. Där har man i över tjugo år strävat att hålla standerten upp bland det växande släktet av alla årsklasser, och oftast har medlen insamlats på frivillighetsvägens lät. Låt vara, att lokalerna är trånga och kanske i vissa avseenden otillräckliga, när man kommer in i barnträdgården, möter man ändå någonting av själva andan av ett hem, som gör att man helt enkelt inte tänker på att sakna rutschbådar och dubbla stafflar.

All uniformering och dogmtrö är bannlysad. För att komma i kontakt med barnen och skapa hemkänsla, har man dem i smågrupper på ett dussintal barn; varje grupp har sin bestämda ledare, som följer barnen ären igenom. När smattningarna kommit upp i skolåldern, går de över från kindergården till skolbarnsängarna, vid 12—13-årsåldern är de färdiga för resp. pojks- och flickklubbar och vid fyllda 16 år går de in i ungdomsklubbar. Att Birkgården är uppskattad, förstås därav, att varje vecka minst ett tusen människor går ut och in genom dess portar för att ta del av arbete eller förströelse.

Fröken Pauli uppskattar givetvis de ansträngningar, som nu göras för att vicka myndigheternas ansvar gentemot barnen, och hon hoppas, att resultatet skall komma även Birkgården till godo. Men hon hoppas också, att detta ej skall behöva innebära en standardisering, sådan som vi på många håll fått nog av i vår tid. Hon menar, att de levande idéerna måste ha sin frihet, och att de olika organisationerna ej får stöpas om efter ett enda mönster. Hon tror på det slutna i barnets värld, som kanske alltför brutal rubbas i de s. k. storbarnkammarna. Och visst är, att endast den som funnit sitt eget individuella uttryck och sin egen andan ämnatvill blir den ideala samhällsmedborgaren.

Karin Schultz.

stora enheten. Ett utmärkt medel för sociala fostran!

Sänklekar övas flitigt i Fjällgatsskolan, och ibland har barnen en efterlängtat lektion i rytmik för fru Dagnar Nyström. Att se denna fulländade barnpedagog i verksamhet är en riktig upplevelse; man häpnar över att se, hur känslan för rytmik kan lockas fram.

H. S. Bs barnhotell går i spetsen för barnearbetet.

I H. S. B.-utställningens barnehotell och lekstuga finnes någonting, som man av hjärtat skulle önska flera barnkammare — ingenting mindre än en riktig scen med ramp och ridå. Även om scenmatten kanske företalar egendomliga, kan detta ej förta värdet av idén, som är ett strålande inslag i barnens konstnärliga fostran. Uppslaget borde absolut utnyttjas. Om nu en scen i allmänhet ställer sig alltför dyrbar, varför inte av enklaste material förfärdiga ett stort kasperåk, där övre hälften av dörren kunde slås upp, och så låta barnen agera antingen själva eller med dockor mot bakgrunden av hemgjorda kulisser?

Mödrar och barn i »Fredrik Eens minne».

Långt ute på Kungsholmen ligger ett nyuppfört komplex, över vars ingångsport en stentavla vittnar: »Stiftelsen Fredrik Eens Minne». Huset rymmer ett femtiotal ultramoderna lägenheter om ett rum och kökvrå, vilka byras ut till ensamstående mödrar — ånkor, fränskilda och ogifta. Avgiften är så låg som 35 à 40 kronor, och där inlär även dispositionsrätten till de badrum samt tvätt- och strykrum, som är gemensamma för varje våning. I de två översta våningarna är

Ned med vapnen i alla länder!

OFFENTLIGT MÖTE

i Julita — templatlokalen — söndagen den 6 okt. kl. 8 e. m.

Föredrag: fru Elisabeth Wærn-Bugge
Kvinnorna som fredsmakt.

Redaktör Carin Hermelin
Genève och Europa.

Några ögonblicksbilder.

Män och kvinnor inbjudes!
Må husmödrarna göra sig lediga!

Deltagare i kvinnornas vapenlösa uppror mot kriget.

BÖLMARKS
STOCKHOLM 4

Allt för allvarligt för dåligt skämt.

(Forts. fr. sid. 1.)
den gjort Tyskland till ett orättvisornas och grymhetens inferno, skulle man aldrig få höra från hennes läppar. Hennes tankar kretsas utslutande kring vad som händer eller vad som skulle kunna hända i Ryssland. I artikeln i Allehanda för den 26 sept. skriver hon:

»En charmerande upplevelse hade delegationen enligt förhållande — — — m.me Kollontay. Och eftersom Ned med vapnen-damerna tydligt framhållit att deras intresse är internationellt, gäller alla länder, måste naturligtvis förutsättas att damerna med madame Kollontay allvarligt dryftade frågan om nedläggande av den ryska, militärt inriktade ungdomsorganisationen *Bsoviachim*. Skulle det möjligen ej funnits tillräcklig tid för överläggningar härvidlag i Genève, så vore det av vikt att erfaras om Tidevarvscentralen, i kraft av sitt omuttliga fredsintresse, kommer att vända sig till madame Kollontay i Stockholm för att energiskt yrka på *Bsoviachims* upplösning?»

De kvinnor som äro föremål för Eva Fröbergers svidande vidräkning ämnar säkerligen inte göra denna demarche hos Rysslands minister, lika litet som det skulle falla dem in att uppvakta härvarande italienska och tyska ministrar för att förmå dem att avskaffa Mussolinis och Hitlers gossregementen. Eftersom fröken Fröberg tycks vara den enda som kommit på den underliga idén att svensk fredsörelse måste börja just i Ryssland, kan man bara fråga: Varför inte resa ut själv och ta itu med det förskräckliga *Bsoviachim*? Någon arbetsförordning bör det väl finnas också i fredsörelsen. Och även fröken Fröberg tycks ju vara fredsvis, ty hon talar om »det sega och påfrestande arbete för freden som flertalet av oss inse är ofrånkomligt».

Man skulle gärna vilja ha bruksanvisning till den fredsdeklarationen. Man har nämligen rätt svårt för att tänka sig fröken Fröberg sysselsatt med ett påfrestande fredsarbete.

Från dessa mera platoniska förklaringsövergär artikelförfattarinnan till en apteos över vår flotta, vår härliga, tappara, svenska marin. Och nu är hon inte längre spydig och insinuerande, hon talar allra och vi förstå henne. Ty varför skulle vi inte förstå och respektera den som årligt tror vad vi förneka: att världens trygghet vilar på stjärkandet av krigsberedskapen? Det nuvarande tidsläget är så förvirrat, att det sannerligen inte ger någondera parten rätt att betrakta sig som innehavare av ett allena saliggörande fredsopatent.

Många av Tidevarvets läsare skola kanske finna det lönlöst att ens bemöta en artikel som denna i N. D. A. Hur stor fröken Fröbergers kapacitet än är på de

Dramat i Första kommissionen.

(Forts. fr. sid. 1.)
nan Starhemberg satt en vacker kinesiska, fru Hilda Yen Chen. Det är väl knappast någon överdrift att säga att hela N. F. beundrade henne för hennes ovannliga skönhet, hennes charm och intelligens. Fru Yen Chen föredrojde de nyvaknade orientalska folkens syn på kvinnans frigörelse och hennes värde som människa och hon uttryckte sin förväning över Europa, på så litet förstod denna viktiga sida av utvecklingen.
Utomordentliga deklamationer och dessutom ett uttålligt och skickligt arbete under diskussionernas gång gjordes av både Kerstin Hesselgren, Johanne Reutz och Alexandra Kollontay, på vissa punkter understödda av Frankrikes kvinnliga representant, M.me Malaterre-Sellier.

Nationalitetsfrågan har ju — sedan den första gången kom upp i internationell lagstiftning genom Haagkonventionen 1930 — varit före i N. F. vid två tidigare tillfällen, 1931 och 1932. Det nya som kommit till var nu den internationella resolution om full likställighet som fattades i Monteideo 1933 och som under tecknades av 19 regeringar i Amerika samt ratificerades av icke mindre än fyra och därmed trädde i kraft. U. S. A. har redan börjat förändra sin lagstiftning i enlighet med Monteideoresolutionen. Chile och andra sydamerikanska stater ha börjat arbeta för lika rätt.

Samtidigt med denna konvention kom den andra Monteideoresolutionen, nämligen om lika rätt för kvinnor som för män i alla avseenden, ekonomiskt såväl som medborgerligt. Eftersom sålunda två nya konventioner och dessutom rapporter till frågan förelåg från olika länder, försökte den konsultativa kvinnokommitté som alltsedan år 1931 energiskt arbetat i Genève att få frågan upptagen på nytt inom N. F. Förra hösten kom så Litvinovs förslag, understött som sig bör av 10 stater, att saken skulle tas upp vid 1935 års församling.

I nationalitetsfrågan hade Chiles delegat, Mr. Cajarado, från början kommit med ett mycket bra resolutionsförslag. Men

vittomfattande verksamhetsområden hon behärskar, representerar hon nämligen, när hon ger sig in på storpolitisk, något av den kraft som vilken, enligt ordstavel, själva gudarna kämpa förgäves.

Eftersom jag knappast känner fröken Fröberg har jag förmodat att kunna betrakta henne mera som ett begrepp än som en person. Och begreppet Eva Fröberg betecknar för mig den kvinnans illojallitet mot andra kvinnor, som kommer mig att se så mörkt på bl. a. en aktion som Kvinnornas vapenlösa uppror. Var helst kvinnor brinnande i tron offra sig för en stor sak, skall det finnas andra, som ej begära bättre än att efter måttet av sin spiritualitet få utlämna dem till den breda publikens begabehäse.

De som nu äro meddelare eller gamla ha dock, oberoende av politiska mötsättningar, stått sida vid sida, arbetat som kamrater i rösträttsörelsen och kvinnosaken över huvud taget. Då lärde man sig, eller borde man ha lärt sig, lojalitet och solidaritet — tro på ärligheten även i det uppsåt man ej själv kunde verka för. Jag upprepar än en gång: ingen av oss sitter inne med någon ofelbar slargåva. Vad veta vi egentligen? Vi kunna endast tro — och efter bästa förstånd följa vår övertygelse.

De ting om vilka våra meningar gå isär äro allt för svårlösta för färlvis vishet och allt för allvarliga för dåligt skämt.
Mia Leche.

för att kunna antagas även av de konservativa staterna måste det självfallet tunnast ut betydligt. I sin slutliga form innehåller resolutionen ett erkännande av frågans betydelse samt av önskvärdheten av samarbete med kvinnorna i »frågor, som särskilt rör dem». Församlingen noterar med intresse det arbete, som de amerikanska staterna utfört i denna fråga och fläster N. F:s medlemmars uppmärksamhet på att Monteideoresolutionen står öppen för anslutning från alla stater. Vidare framför man sitt tack till kvinnorganisationerna för deras arbete och den hjälp de lämnat och fortfarande komma att lämna N. F. samt förnyar rekommendationen till de stater som under tecknat Haagkonventionen av 1930 att fortfat möjligt ratificera den. Resolutionen slutar med en anhållan till Rådet att följa frågans fortsatta utveckling för att kunna avgöra när man nått den punkt att vidare internationella åtgärder kunna vidtagas.

Sovjet-Unionens delegation avgav, sedan denna reviderade resolution antagits, ett uttalande varj man understryker kvinnornas lika rätt, d. v. s. att de i nationalitetshänseende skola vara underkastade samma bestämmelser som männen och framhårdar i att begära att N. F. skall acceptera den. Detta uttalande understöddes av Tjeckoslovakiet, Kina, Turkiet, de latin-amerikanska staterna samt Sverige och Norge.

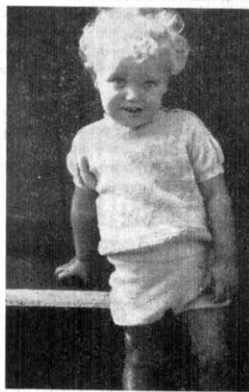
I lika-rättsfrågan antogs den resolution, som Tidevarvet redan omnämnt, nämligen att undersökningar i de enskilda länderna skola utföras och översändas till N. F:s generalsekreterare och att vidare Internationella Arbetsorganisationen bör särskilt undersöka den del av frågan som faller inom dess område, nämligen kvinnors ställning som arbetare. Därvid skall framförallt de bestämmelser observeras som inverka inskränkande på kvinnors rätt till förvärvsarbete.

Aven på denna punkt avgav Sovjet-Unionen en särskild deklaration som strök under att denna resolution endast kan anses som ett första steg i den aktion som delegationen hoppas att N. F. måtte företaga för ett fullt genomförande av principen om kvinnors likställighet. Därvid påpekades särskilt att Sovjet genom fört fullt likställighet mellan könen samtidigt som kvinnan i sin egenkap av moder är föremål för en högt utvecklad lagstiftning, som säkerställer hennes rätt till moderskap och tillförsäkrar barnet fostran och vård.

Självfallet innebär N. F:s uttalande 1935 ingen slutgiltig seger, men det är ett steg framåt, och under de hårda tider som just nu råda är varje sådant steg en uppmanande vinst. Nu är det de enskilda ländernas sak att föra frågan vidare och pestad det tryck, som slutligen måste komma Nationernas förbund att ta steget för kvinnornas likställighet fullt ut.
C. H.

Professor Pierre Ceresole.

från Schweiz, ordförande i Internationella Civiltjänstföreningen (Service Civil International) håller föredrag om denna förenings pågående hjälparbete i Indien. Nya byar i Bihar, 1933 års indiska jordbävningssentrum, osadgen den 9 oktober kl. 8 e. m., Lilla Nygatan 4, 5 tr. (Över Informationsbyrå). Sammanfattande tolkning efter föredraget. Inbjudande organisation: Stockholmsklubbsarna av Förbundet för Kristet samhälls- och Svenska Skolornas fredsörelse.
Föreningen Mellanfolkligt Samarbete för fred; Radikala föreningen; Svenska freds- och skiljedomsföreningen; Ungdomsföreningen-Heimdal.

Mor läs

ALVA MYRDALS STADS BARN

en bok om deras fostran i storbarnkammare.

Kr. 3:50 i varje bokhandel

K Fsk bokförlag

Bland tidevarvets mest anlitade boktryckerier står Zetterlund & Thelander fortfarande bland de främsta

RADIKAL prispolitik, kort leveranstid och gediget utförande garanteras våra kunder.

SKEPSSBRON 40 • STOCKHOLM
TELEFON: 231180 (VÅXEL)

Bo i DJURSHOLM

TOMTER På fri o. egen grund med goda vägar och med ledningar.
VILLOR Från 5 rum och kök, såväl nybyggda som äldre.
SKOLOR Erkänt goda skolor. Sänkta terminsavgifter.
SKATTER Bland de lägsta i Sverige.
LÅN Byggnadskreditiv och lån ordnas på förmånliga villkor.

DJURSHOLMS AKTIEBOLAG

(Stadens fastighetsavdelning)
 KONTOR: SLOTTET. Tel. Djursholm 327. (Efter kontorstid 174)
 Tomter visas på begäran. Även Söndagar.

VILLA VETTRA FLICKPENSION

för hushåll utbildning
 börjar sin 3 månaders lärarika husmoders-, handarbets- o. vävkurs 15 sept. för bildade flickor. Fackutb. lärarinnor, valfria ämnen, ut. bekv. Bad, tennis, omvårdnad. Beg. prosp. *Elvira Gübel*, Hammar, Askersund. Tel. Hammar 10.

MALUNGS FOLKHÖGSKOLA

27:e vinterkursen börjar omkr. 20 okt. 1935 i nya, utvidgade lokaler. I och II årskurs för män och kvinnor. Teor. och praktiska ämnen. *Friplatser*. Stats-m. fl. stipendier. Skolan ligger ca 100 m. från järnv.-anhalt vid *Västerdalsväns strand* i städtlig natur. Obs! Insende anmälan i god tid, om plats skall erhållas.
 Illustr. prosp. och programvar av elevledningen »Kamratringens» gratis från Rektor GUNNAR FURLUND, MALUNG, R. 32 A.

NORRKÖPINGS STUVLAGER

KLÄDESHANDEL, Barnhusgatan 4, Stockholm.
 Ingen butik. Alla inköp o. försäljningar pr extra kontant. Detta orsakat till våra billa priser.

Vävskolan med mönsterritning och heminredning.

Förtbildningskurser: Komposition med provvävning. Färglära med naturstudier. Materiallära med handspinning. Heminredning med planritning och komposition av textilier. Nybörjarkurser för hemvävning, yrkes- och pedagogisk utbildning. Skolhem med billig pension. Tel. 234. *Sigtuna Vävskola*. *Mary van Rijswijk*.

Hälsan, viktigast av allt.

Vårda Eder hälsa. Effektivt behandlas gikt, reumatism, ischias, nervsmärta, rubbningar i ämnesomsättningen m. fl. sjukdomar enligt Skodsborgsmetoden på **Stockholms Fysikaliska Kuranstalt**.
 Tel. 62 54 44. Humlegårdsg. 18. Tel. 61 06 78. Moderata priser. Begär prislista!

SOVJETUNIONEN

är idag det starkaste bälverket mot krig och fascism!

ALLT om Sovjet-Unionen kan Ni läsa i tidskriften

Sovjetnytt

som utkommer med 2 24-sidiga, rikt illustrerade nr pr månad.

Prenumerationspris: 1,25 pr kvartal.

Prenumerera omedelbart för fjärde kvartalet å närmaste postanstalt.

Red. o. exp. Vasag. 368, 5thm Tel. 213517.